

Haparandabladet den 6 juni 1934.

Den med spänning emotsedda fotbollsmatchen mellan stadens kulmagar och H S K:s damlag. Matchen gick å torget och rönt ovanligt stort intresse från allmänhetens sida. Före matchen var herrlaget favorit, men när damerna änt rat torget förstod man, att det laget kunde ingen slå. // Mot skönheten strida till och med gudarna förgäves, // sade ju redan Nebukadnezar på sin tid. Och så gick det också. Damerna vunno med 4- 1 och därtill rättvist. Damlaget var så bra, att vi avstå från individuell kritik. Däremot bör något sägas om herrarna. Möbelhandlare Raiber i målet passade tillfället att göra reklam för sina möbler, varför han hade tagit med sig en stol, som han placerade mitt i gluggen och satte sig på den för att visa att den är av god kvalité. Håller stolen Raiber håller den vem som helst, tänkte publiken med detsamma. Brevbärare Lampinen uppträdde också på plan - i skjortärmarna - och fick mycket hjälp av sin hund, utan att domare, Tage Olsson, ingrep. Denne dömdes för övrigt bra men var något svag för kvinns. I herrlaget syntes också hälsovårdsstillsyningsman Burman, som, trots att han är gift, offentligen nedlät sig att springa efter flickor på torget. Byggmästare Förare var egentligen bäste man på plan, ty han träffade bollen i andra halvlekens trettonde minut. Publiken råkade därför i extas. Drätselkammarens ordförande Rönnmark gjorde ingen för när, varför han säkert vann sympatier - bra att ha inför de stundande stadsfullmäktigevalen. Konditor Lindhquist satte en tårta mitt på torget men kom upp igen och deltog i spelet som om ingenting hänt.

Efter matchen utdelade bankkamrer Falk till det segrande laget ett hederspris, en höna, skänkt av Haparanda obefintliga äggproducenters förening.

Och så höjde konditor Lindhquist ett leve för det segrande laget och publiken spelarna åtskildes.

Dagen var lyckad, inte minst för Haparanda Majblommeförening.